

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 18

Fylke: Sogn og Fjordane

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Selje, Nord- & Sør-Vågrøy

Emne: Juletre og julehalm.

Bygdelag: —

Oppskr. av: WILHELM KVALHEIM
LEKTOR

Gard: —

(adresse):

VOLDA

G.nr. — Br.nr. —

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Juletre har vorte vanleg i Selje prestegjeld (Selje, N. Vågrøy og Sør-Vågrøy) siste mannsalderen. Men har ingen gamal tradisjon her ut med havet, juletrær som her er. Eran først ikkje på Nord-Vestlandet. Og først måtte hentast i rime i fjorden, fleire mil borte.
2. Juletre var nytta på ^{skule} heimfestar i 1879, etter opptak av presten Piri. Men av brev sam presten Ulrik Koren (f. 1831, d. 1911) har skrivne heim til Selje ca. 1850, ser vi at dei på Selje prestegard hadde juletre ^{ca. 1840}. Dette er eit einestaande tilfelle i Nordfjord. Men so var mor hans prestdatter på Ullensaker, og har nok teke skrifter med seg derifrå, eller brøyt om ho har heimfrå, for rett då heldt juletreet på å koma i bruk i og ikring Oslo. Endå det var mange tenarar på bygdene i Selje prestegard, brudde ikkje skrifter seg. Bondene tok ikkje nytte etter liest på prestegarden. Og so var det langt etter nåletrær.

Presten Emil B. Riis var pers. kap. hos sakneprest Joh. D. S. Lundmark i Selje 1878-1880. Han fekk same ar lærarane til å halda julefestar for skulebarna, og forseti lærarane julete-pynt. Valne var også med på desse julefestane frå 1879. For min var ein av dei lærarane (på Nord-Vågsøy) som bygga dei. Han fekk eit pære-tre frå svogeren sin i Gløppen, gade, og vel manuskrift. By byggar festes 1880, da var eg 3 1/2 år. For i gga det opp heime julestau, og nytta det sidan i skulestova 2. juledagkveld. Riis' juletepynt er den heime erver.

3. Det var ikkje årvisst med desse festane før ut i 1890-åra. Da heldt dei fleste lærarar julefestar for skulebarna (og ande).

So vart det skopa ungdomslag o.l., og desse heldt juletefestar for ungdomen frå slutten av 1890-åra. Og fyrst inn i dette tiendevint kom det inn i heimane. Dette kvart vart det og granplantningar å taka av til julete. Men julete har ikkje vart inn i alle heimane erver. Det er heldt barne sam styer med dette.

4-5. Det hende nok i 1880-90 åra, at barne - som eit innlag for skulefestane, eller ei utvilling - pynta små einelærker, eller litt ramma fleire einelærker på ein stable, og

sette i ein krabb, og gjekk skring og song. Men der ute i det berre snøe-
 -sirkavar, tyfste til mørke rann
 ei løyngtue. Noko omnar pynt-
 ting med grønt var aldri brukt
 i jala. Og dette er no har nemnt,
 at berre ei etterlikning etter jule-
 festane frå 1879 av.

Med rane har eg opplysa, at eg på
 Valda Corarstul fekk opplyst frå yngre
 kantar (etter det elvane hadde spurt
 berre) kva tid julefest kom i lunde:
 Syude (Sunnmør) 1873. Da' kom Hallstede
 Lade med skikken på falkhøgskulen fram
 Chr. Brønn på Vankum. Folk mislika
 det. "Ende her lyste dyrka i røpene", se
 di.

Julefest 1890. Davick 1875, Skodje 1880,
 Brønnøyd med Ålsvind 1880, ^{Ålsvind} Valdres (Slidre)
 1880 = åra, Kiske 1890, Kvernes 1895,
 Aukra 1895, Halså i heimane ca. 1900.

6. Julefesten plan vera mannsløst i heimane,
 når det står på galnet. Men der var
 det står på bord. 7. matkuis mykje
 stave.
7. Pynta med blanke kuler og mangt kjøpt
 stas. Og kjøpte julestjær.
8. Pyntinga i heimane er helst barne-
 arbeid, når barna er so store at dei
 greier det.
9. Sjå under 6.
10. Ein kuislyse juleaftan, og ridare fleire

- knuddar, redeg var einn has rebbaf.
11. Vi sit gær einn ikring og sýring.
12. Træt var stárande út um 13. helga.
13. Gænnu ligg undir træt la jalaftan, og var útdelt. Væi træt skal tókast út, tek einn med þyrtit og gægnur dæ til refta jal.
14. Einu nýttar umst þennu grann, þá (1880-90-ára) var det þúll.
15. Þjá undir 4-5.
16. Galtes úts úthjant. Þi þeinn jal-hand þá gannalt. Det er einn ný skókk.
17. Halma þá galtes úthjant. Men þakka einn þeinnu eru þa i 1880-ára.
- 1-4. Sava i halmen úthjant. Men alla skúll þa ný halma i ungum til jal. Det var det einnasti einn þalla, jalehalma i

3951

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING